

СТОПРОЦАНТАЙ ПАПІСКАМ НА ПАЗЫКУ УЗМАЦІМ МАГУТНАСЦЬ КРАІНЫ СОЦЫЯЛІЗМА!

З найвялікшым удзелам сустрэлі працоўныя БССР пастанову ўрада аб выпуску Дзяржаўнай Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі (выпуск першага года). Мільяны, прысвечаныя выпуску пазыкі, на фабрыках, заводах, у калгасах, машына-трактарных станцыях, на павялічаных засадах ператварыліся ў велічуну дэманстрацыю савецкага патрыятызма, любові працоўных да сваёй радзімы, да вялікай большэвіцкай партыі.

У сваіх рэзалюцыях рабочыя, калгаснікі, навуковыя работнікі, настаўнікі аднадушна вітаюць пастанову ўрада і заклікаюць аб сваёй поўнай гатоўнасці рэалізаваць новую пазыку за самы кароткі тэрмін.

З велізарным натхненнем гаварылі выступальнікі на мітынгах аб сваім шчасці і гонары — аддаць працоўныя зберажэнні ў пазыку дзяржаве, аб сваёй глыбокай адданасці партыі Леніна—Сталіна і Савецкаму ўраду.

Зусім правільна адзначалі выступальнікі, што няма на свеце такой дзяржавы, дзе-б пазыкі карысталіся такой папулярнасцю, як у нашай цудоўнай краіне, дзе-б выпуск пазыкі з'яўляўся сапраўдным народным святам.

Работніца машынабудаўнічай фабрыкі тав. Замалова выказала агульную думку народных мас, сказаўшы ў сваёй прамове:

«Усе мы, як родную маці, любім сваю радзіму. Новая пазыка будзе здабывацца яшчэ большымі высілкамі нашай цудоўнай краіны, нашых людзей, якіх мы любім і якіх мы любім. І таму кожны з нас падпісвае на яе».

І недарма на шматлікіх сходах і мітынгах у дзень выпуску пазыкі адбываліся ўрачыстыя і ўхвалюючыя гучныя словы любімай народнай песні:

«Как новость родную мы любим,
Бережем, как ласковую мать».

— Год ад таго мы становімся ўсё больш моцнымі. Жыццё робіцца яшчэ больш радасным і шчаслівым. І гэта наш галоўны выйгрыш, — падкрэслівалі многія з выступальніц.

Апошнія весткі аб ходзе падпіскі гавораць аб велізарным поспеху новай пазыкі. Рэалізацыя пачалася адразу ж пасля мітынгу, і на многіх калектывах ужо ў першы дзень падпісаліся сотні і тысячы рабочых і служачых. Шырока разгарнулася ў брыгадах і цехах спаробіштва на лепшую рэалізацыю, на поўны ахоп усіх працоўных. Кожны лічыць сваёй кроўнай справай, справай гонару — падпісвацца на пазыку трэцяй пяцігодкі.

Учора да 20 гадзін вечара па БССР было рэалізавана аблігацыйная пазыкі звыш чым на 44 млн. руб.

Да 15 гадзін дня скончыў падпіску калектыву менскага машынабудаўнічага завода імя Варашылава, дзе ахоплены ўсе рабочыя на суму 211 тысяч руб.

Такі поспех дзяржаўных пазык магчымы толькі ў краіне сацыялізму, дзе кожны працоўны лічыць дзяржаўную пазыку сваёй роднай, сваёй кроўнай справай, дзе мільёны людзей з'яўляюцца трымаўнікамі аблігацый дзяржаўных пазык. У БССР налічваецца паўтара мільёна пазыкатрымаўнікаў, а па ўсяму Саюзе—50 мільёнаў. Якім буржуазнаму ўраду сніліся такія лічбы!

Кожны савецкі грамадзянін сваёй ўласнымі вачыма бачыць, што грошы, укладзеныя ім у дзяржаўныя пазыкі, ідуць на карысць і шчасце народа, на ўмацаванне гаспадарчай і абарончай магутнасці краіны Савецкай. Кожны працоўны ведае, што дзяржаўныя крэдыт ідэе на фінансаванне сацыялістычнай будовы, што ён з'яўляецца базай нашай далейшага росквіту. Вось у чым сакрэт папулярнасці і нечужага нідзё ў свеце поспеху дзяржаўных пазык.

Першыя дзве сталіцкія пяцігодкі растуць пераўтварылі нашу краіну. На месцы пустыроў вырастаюць магутныя корпусы гігантаў індустрыі. У самых калібрных і закінутых месцах узніклі буйныя фабрыкі і заводы з сацыялі-

стычнымі гарадамі вакол іх. На месцы балот і непраходных лясоў прэзідуюць да багачэйшых калгасных палі, на якіх, як баскарыны амяня, хваляюцца жаўтэючая ніва.

Новыя палаты, сталіцкія школы, выдатныя жыллёвыя будынкі, тэатры, кіно, санаторыі, бальніцы ўпрыгожылі твар савецкіх гарадоў.

Гаспадаром усіх гэтых багачэйшых з'яўляецца сам народ. Ім належаць усе заваяванні сацыялізму.

На вярце яго заваяванняў стаіць пераможная Чырвоная Армія і магутны Ваенна-Марскі Флот. На сухапутных граніцах, у падземных умацаваннях, на марях і амянях, пад вадою, у паветры — усюды мужныя вартавыя ахоўваюць мірную сацыялістычную працу савецкіх людзей. Сваім удзелам у пазыках, сваёй ўласнымі рукамі народ здабывае багачэйшыя шматкі двух сталіцкіх пяцігодкаў.

У чароўных сталіцкіх метра, у цудоўных лінійных электраперадачах, апалясаваных усю краіну, у звышмагутных паравозах, у звышхутасных самалётах і маланаканосных тэрмальных катарах, у найвялікшых у свеце домах — усюды савецкі чалавек бачыць рэальнае ўвасабленне дзяржаўных пазык.

Трэцяя пяцігодка далёка ўперад рушыць сацыялістычную будову. Няёмна павялічыліся матэрыяльны і культурны ўзровень жыцця працоўных. Значна вырастае пазыка прадукцыі сацыялістычнай прамісловасці і сельскай гаспадаркі.

Вырашэнню гэтых велізарных задач павінна служыць новая пазыка. Гэта яе прызначэнне поўнасцю адпавядае імкненням і жаданню народа. Вось чаму савецкія пазыкі з'яўляюцца сапраўды народнымі пазыкамі.

З кожным годам мацее база дзяржаўнага крэдыта. Наўжыла расце народны даход у Савецкім Саюзе, расце дробавы працоўных нашай краіны. Звыш 5 мільярд рублёў складаюць зберажэнні працоўных. За год сталіцкіх пяцігодкаў укладлі ў ашчадныя касы СССР павялічыліся ў 20 з лішнім разоў. Астаткі ўкладу ў ашчадныя касы БССР за 5 месяцаў і 20 дзён г.г. павялічыліся амаль на 17 мільянаў руб. Гэты рост дробавы населенства, забяспечаны настолькі клопатамі партыі Леніна—Сталіна і савецкага ўрада аб шчасці народа, стварае выключна спрыяльныя ўмовы для пазыкавай рэалізацыі дзяржаўных пазык.

Але гэта ні ў якім разе не азначае, што кампанія рэалізацыі пазыкі можа быць пущана на самаіх. Паспех падпіскі выйшае самай шырокай масавай растлумачальнай і арганізацыйнай работай, на аснове строжымага захавання прынцыпа добраахвотнасці.

Да работы па рэалізацыі пазыкі трэба прыцягнуць лепшых спецыялістаў і ўдзяліць ім пазыкі і пазыкі, шырока скарыстаць залаты фонд партыі—выдатныя кадры партыйных і беспартыйных агітатараў і прапагандыстаў, бліжуча правішчыць сябе ў часе выбараў у Вярхоўны Совет БССР.

Асабліва ўвагу трэба аддаць падпісочнай кампаніі на вёсцы. Неабходна замацаваць падпіска на пазыку той вялікай палітычнай ўвагі, які нагледзіўся ў калгаснай вёсцы.

Важнейшую ролю ў гэтай справе павінны адыграць сельскія фінансавыя акты і ўдзяляючыя сельсаведам падпісочныя. Кадры фінансавых трэба папоўніць лепшымі спецыялістамі калгасных пазык і жыгаваладоўчых ферм.

Неабходна з самага пачатку прасіць малейшай спробы парушэння прынцыпа добраахвотнасці, спробы адміністрацыйных перагібаў, якія граюць на руку класавым ворагам. Такія спробы ў першы ж дзень рэалізацыі мейсца на віцебскай фабрыцы «Сцяг індустрыялізацыі» (сакратар парткома Казанскі).

Агульнымі сіламі, хутка і арганізавана правядзем рэалізацыю новай пазыкі. Наш лозунг — ні адна працоўная без аблігацый пазыкі Трэцяй пяцігодкі!

Падпіска на дзяржаўную „Пазыку Трэцяй Пяцігодкі“ (выпуск першага года) ператварылася ў магутную дэманстрацыю савецкага патрыятызма.

Працоўныя БССР, з радасцю падпісваючыся на пазыку, выказваюць бязмежную любоў і адданасць партыі і савецкаму ўраду, непахісную волю мацаваць магутнасць краіны Савецкай.

Працоўныя Савецкай Беларусі з велізарным удзелам сустрэлі пастанову ўрада аб выпуску Дзяржаўнай Пазыкі Трэцяй Пяцігодкі. НА ЗДЫМКУ: мітынг рабочых, служачых і інжынерна-тэхнічных работнікаў другой змены менскай швейнай фабрыкі «Бастрычкі».

ПАСПЯХОМ РАЗМЯШЧЭННЕМ ПАЗЫКІ ЯШЧЭ БОЛЬШ УМАЦУЕМ РОДНУЮ КВІТНЕЮЧУЮ СОВЕТСКУЮ КРАІНУ!

ЛЮБОЎ ДА РАДЗІМЫ

ГОМЕЛЬ. (Па тэлефону ад наш нар.). З вялікім задавальненнем працоўныя Гомельскай вобласці сустрэлі дэкрэт аб велькага ўрада аб выпуску новай пазыкі.

Работніцы, служачыя, калгаснікі на сваіх мітынгах гарача адрабляюць рашэнне ўрада, аднадушна падпісваюць пазыку яшчэ раз дэманструюць сваю любоў да сацыялістычнай радзімы, сваю бязмежную адданасць вялікай партыі Леніна—Сталіна і вялікаму правяду таварышу Сталіну.

Да 18 гадзін 2 ліпеня сума падпіскі па вобласці складала 7 з паловай мільёна рублёў, у тым ліку па Гомелю — звыш 6 мільёнаў. Камітат імя Ежова, фабрыка «Возувы», «Палесдруж» і інш. завяртаюць падпіску. Завод «Чырвоныя хімік» поўнасцю закончыў падпіску, ахвотны быў усе рабочыя і служачыя.

Работніцы, якія знаходзіліся на курортах і ў дамах адпачынку, прысылалі

тэлеграмы на свае прадпрыемствы аб падпісцы на пазыку.

З вялікім удзелам праходзіць падпіска на вёсцы. Калгаснікі дружна падпісваюцца на новую пазыку. Па Добрушскаму раёну праведзена падпіска на суму 470 тысяч рублёў, Рачыскаму — 518 тысяч рублёў, Веткаўскаму — 170 тысяч рублёў, 34 калгаснікі арпелі «Кілі Варашылаў», Гомельскага раёна, падпісаліся на 1750 рублёў. Калгаснікі арпелі «Чырвоная воля» падпісаліся на 1700 рублёў.

Калгаснікі калгаса «Каробнае» Дзялёў на мітынгу заклікаюць:

— Партыя, савецкая ўлада, таварыш Сталін далі калгаснікам замовіна і культурнае жыццё. Я першы падпісваюся на 150 рублёў і выклікаю ўсіх калгаснікаў узяць з мяне прыклад.

Па Губішкаў сельсавеце, Будакашальскага раёна, за некалькі гадзін калгаснікі падпісаліся на 2,530 рублёў.

Н. ГІРШЫН.

НЕБЫВАЛЫЙ ЭНТУЗІЯЗМ

ВІЦЕБСК, 2 ліпеня. (Нар. «Звязда»). Гарача адгукнуліся чыгуначнікі Віцебскага чыгуначнага аддзялення на дэкрэт ўрада аб выпуску новай пазыкі. На ўсіх службах адбыліся многалюдныя мітынгі, прайшоўшыя з вялікай актыўнасцю. На мітынгі цэла паравозных брыгад машыніст-хрынаасавец тав. Каржэў заклікаюць:

— Набыццём дзяржаўных пазык мы ўмацоўваем абароназдольнасць нашай краіны, мы робім наша жыццё яшчэ больш радасным і шчаслівым. На срэкі ад пазык будуюцца новыя фабрыкі, заводы, клубы, яслі, дзіцячыя дамы, школы. Усё гэта—наша, народная. І таму я з вялікай радасцю падпісваюся на Пазыку трэцяй пяцігодкі. Мой сярэдні месячны заробтак складае 1.115 рублёў і я падпісваюся на 1.125 рублёў.

На мітынгу рабочых вагонавага ўчастка выступіў аўтаматны тав. Шурыкаў.

— На працягу двух пяцігодкаў, сказаў тав. Шурыкаў, — савецкі народ даў у пазыку сваёй дзяржаве 25 мільярд рублёў. Нам усім добра вядома, куды пайшлі гэтыя грошы. Далёка не трэба хадзіць за прыкладамі. Мы ўсе,

прысутныя тут, з'яўляемся жывымі сведкамі аснашчэння нашата чыгуначнага транспарту навішай тэхнікай, магутнымі і звышмагутнымі паравозамі. На нашых вачах вырастаюць такія гіганты прамісловасці, як фабрыкі імя КІМ, «Сцяг індустрыялізацыі» і інш., будавана бязліч культурна-бытовых устаноў. Новая пазыка пойдзе на далейшы росквіт нашай сацыялістычнай радзімы, на карысць працоўных нашай краіны.

Хутка пасля мітынгу пачалася падпіска. З небыватым энтузіязмам набываюць чыгуначнікі аблігацый пазыкі. Машыністы тт. Тоўстаў і Баравой падпісаліся на свой месячны заробтак — па 1.075 рублёў кожны. Да 10 гадзін раніцы 2 ліпеня падпіска на чыгуначнаму аддзяленню складала 1.210.430 рублёў, што складае 69,25 проц. трохтысячнага фонда заробатнай платы. Усяго падпіска было ахоплены на 62,9 проц. усіх рабочых і служачых аддзялення.

Усяго па гораду да 8 гадзін вечара 2 ліпеня сума падпіскі складала 6.488.515 рублёў.

Падпіска прадаўжаецца.

З. ЛАРЫСАУ.

ПАСПЯХОВАЯ РЭАЛІЗАЦЫЯ ПАЗЫКІ

МАГІЛЕЎ, 2 ліпеня. З вялікай актыўнасцю праходзіць падпіска на пазыку трэцяй пяцігодкі па прадпрыемствах горада. Да канца дня 2 ліпеня падпіска па гораду дасягнула 4 мільянаў рублёў. Закончыў падпіску калектыву савецкага імя Сталіна, мясакамбіната, Белпрамгандлю.

Паспяхова праходзіць рэалізацыя пазыкі ў калгаснай вёсцы. Усё 72 кал-

гаснікі сельгасарпелі «Першае мая», Памікоўскага сельсавета, ахоплены падпіскай. У калгасе «Комінтэрн» асобныя калгаснікі падпісаліся на 250—300 рублёў. Сям'я калгасніка Калёва падпісаліся на 800 рублёў. На агульным сходзе калгаснікі парашлі адразу ўнесці 50 процантаў сумы падпіскі на пазыку.

ВОДГУК БАЙЦОЎ І КАМАНДЗІРАЎ

З найвялікшым удзелам сустрэлі байцы і камандзіры (камісар тав. Мандрык) рашэнне ўрада аб выпуску пазыкі трэцяй пяцігодкі.

На адбыўшымся мітынгу ўсе выступальныя, выказваючы думкі ўдзялілі каў мітынга, гаварылі аб радасці, з якой яны падпісваюцца на пазыку. Пасля мітынгу пачалася падпіска. Да 10 гадзін вечара 1 ліпеня падпіска была падпісана ўсёй камандай тав. Ярца, рапартавала

аб стопроцантай падпісцы. К гэтаму ж часу закончыла падпіску падраздзяленне, дзе палітруком тав. Нерабаў. Ва ўсёй часці было ахоплены падпіскай 82,4 проц. складу. Да 10 гадзін раніцы 2 ліпеня падпісаліся 98,9 проц. складу часці.

Падраздзяленне комсамольца тав. Засядко падпіска правяло на працягу 30 минут з стопроцантным ахопам.

Палітрум Н. НЕХАЕУ.

АБ УДЗЕЛЕ ПРАФЕСІЯНАЛЬНЫХ СІЮЗАЎ У ПРАВЯДЗЕННІ ПАДПІСКІ НА ДЗЯРЖАЎНУЮ ПАЗЫКУ ТРЭЦЬЯЙ ПЯЦІГОДКІ (ВЫПУСК ПЕРШАГА ГОДА) ПАСТАНОВА САНРАТАР'ЯТА УСЕСАЮЗНАГА ЦЭНТРАЛЬНАГА СОВЕТА ПРАФЕСІЯНАЛЬНЫХ СІЮЗАЎ

Сёння ўрад Саюза Савецкіх Сацыялістычных Рэспублік выпусціў Дзяржаўную Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск першага года).

Срэдкі ад гэтай пазыкі, як і ад павялічаных, выпущаных урадам Саюза ССР, пойдуць на патрэбы гаспадарчых і культурнага будаўніцтва, на ўмацаванне абарончай магутнасці першай у свеце сацыялістычнай дзяржавы рабочых і сялян, на далейшае вышэйшанне культурнага ўзроўню і матэрыяльнага добрабыту працоўных.

Усеагуны Цэнтральны Совет Прафесіянальных Саюзаў абавязвае ўсе цэнтральныя, абласныя (крайныя) камітэты саюзаў і ўсе фабрычна-заводскія і мясцовыя камітэты прыняць актыўны ўдзел у распаўсюджванні пазыкі сярод рабочых, служачых, інжынераў, тэхнікаў, навуковых работнікаў, урадоў, настаўнікаў, работнікаў мастацтва і ўсіх працоўных.

Падпіска на пазыку павінна праводзіцца на аснове поўнай добраахвотнасці.

Растлумачваючы значэнне пазыкі ў развіццё сацыялістычнага будаўніцтва, выкаладаць пазыкі і зацікаўленыя працоўныя ў падпіску на іх, профсаюзыныя арганізацыі павінны дабівацца поўнага ахопу палітэй усе працоўных на суму ў размеры двух-трохтысячнага заробтку.

Падпіска на пазыку павінна суправаджацца правярнай вытрымкай па аблігацыйных палітэй пазык, якія ёсць на руках у працоўных.

ВІСЕС заклікае ўсіх членаў профсаюзаў і профсаюзыныя арганізацыі ператварыць падпіску на пазыку ў масавую палітычную дэманстрацыю патрыятызма, любові і адданасці працоўных краіны Савецкай сваёй сацыялістычнай радзіме, комуністычнай партыі Леніна—Сталіна і свайму ўсёнароднаму выбранаму ўраду.

Падпіска на пазыку павінна праводзіцца на аснове поўнай добраахвотнасці.

З выключна вялікай актыўнасцю праходзіць падпіска на Дзяржаўную Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск першага года) па прадпрыемствах і ўстановах г. Менска.

Учора к канцу дня ў большасці прадпрыемстваў і ўстановаў горада падпіска ў асноўным закончылася.

Першым, да 3 гадзін дня, скончыў падпіску калектыву рабочых, служачых, інжынерна-тэхнічных работнікаў машынабудаўнічага завода імя Варашылава. Усе працуючыя на заводзе падпісаліся на 211 тысяч рублёў.

На швейнай фабрыцы «Кастрычнік» да 2 гадзін 30 минут дня 2 ліпеня падпіска ахоплены 1849 чалавек на суму 245.200 рублёў.

Да 11 гадзін 30 минут раніцы на станкабудаўнічым заводзе імя Кірава

да 10 гадзін дня падпіска ахоплены 153 тысячы рублёў.

З вялікім поспехам праходзіць рэалізацыя пазыкі на швейнай фабрыцы імя 8 сакавіка. Учора да 12 гадзін 30 минут дня тут падпісаліся на пазыку 337 чалавек на 55.900 рублёў.

96 супрацоўнікаў Наркомаветы БССР падпісаліся на пазыку на 45.330 рублёў. Большасць работнікаў наркомата падпісаліся на месячны заробтак.

На 100 процантаў месячнага акладу (які складае 30.425 руб.) падпісаліся 58 супрацоўнікаў Наркомата лёгкай прамісловасці БССР.

Учора да 8 гадзін вечара сума размяшчэння пазыкі па гораду складала 8.900 тыс. руб.

Падпіска прадаўжаецца. Я. ЭЛЬ.

ПОСПЕХ ПАЗЫКІ Ў СТАЛІЦЫ БССР

З выключна вялікай актыўнасцю праходзіць падпіска на Дзяржаўную Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск першага года) па прадпрыемствах і ўстановах г. Менска.

Учора к канцу дня ў большасці прадпрыемстваў і ўстановаў горада падпіска ў асноўным закончылася.

Першым, да 3 гадзін дня, скончыў падпіску калектыву рабочых, служачых, інжынерна-тэхнічных работнікаў машынабудаўнічага завода імя Варашылава. Усе працуючыя на заводзе падпісаліся на 211 тысяч рублёў.

На швейнай фабрыцы «Кастрычнік» да 2 гадзін 30 минут дня 2 ліпеня падпіска ахоплены 1849 чалавек на суму 245.200 рублёў.

Да 11 гадзін 30 минут раніцы на станкабудаўнічым заводзе імя Кірава

да 10 гадзін дня падпіска ахоплены 153 тысячы рублёў.

З вялікім поспехам праходзіць рэалізацыя пазыкі на швейнай фабрыцы імя 8 сакавіка. Учора да 12 гадзін 30 минут дня тут падпісаліся на пазыку 337 чалавек на 55.900 рублёў.

96 супрацоўнікаў Наркомаветы БССР падпісаліся на пазыку на 45.330 рублёў. Большасць работнікаў наркомата падпісаліся на месячны заробтак.

На 100 процантаў месячнага акладу (які складае 30.425 руб.) падпісаліся 58 супрацоўнікаў Наркомата лёгкай прамісловасці БССР.

Учора да 8 гадзін вечара сума размяшчэння пазыкі па гораду складала 8.900 тыс. руб.

Падпіска прадаўжаецца. Я. ЭЛЬ.

ПА БССР РЭАЛІЗАВАНА ПАЗЫКІ НА 44.750.000 РУБ.

Паводле няпоўных даных, што наступілі ў Упраўленне ашчаднасці і дзяржэканоміі БССР, да 20 гадзін 2 ліпеня падпіска на Дзяржаўную Пазыку Трэцяй Пяцігодкі (выпуск першага года) па рэспубліцы складала 44.750.000 рублёў.

Севастопаль — Архангельск

БЕСПАСАДАЧНЫ ПЕРАЛЁТ ВАЕННЫХ ЛЁТЧЫЦ АСІПЕНКА, ЛАМАКА І РАСКОВАЙ

2 ліпеня 1938 года ў 4 гадзіны 36 минут па маскоўскаму часу на аднама-торным гідрасамалёце «МП-1» ваенныя лётчыцы старшы лейтэнант Паліна Давыдаўна Асіпенка, старшы лейтэнант Вера Фёдаруна Ламака і штурман лейтэнант Марыяна Міхайлаўна Раскава пачалі беспасадачны пералёт па маршруце Севастопаль — Кіеў — Ноў-гарад — Архангельск. У 15 гадзін 03 минут тав. Асіпенка ўдала зрабіла па-садку на Холмаўскім возеры (15 кіло-

метраў на поўдзень ад Архангельска). Увесь шлях прайздзяленнем у 2416 кі-лометраў прайздзяленнем самалётам «МП-1» за 10 гадзін 33 минуты з сярэдняй хуткасцю 228 кілометраў у гадзіну.

На ўчастку Гомель — Віцебск — Вялікія Лукі — Ноўгарад пералёт ад-бываўся ў воблаках.

Савецкія лётчыцы Асіпенка, Ламака і Раскава бліскава выканалі пастаўле-ную перад імі заданню.

СУСТРЭЧА Т.Т. КОКІНАКІ І БРАНДЗІНСКАГА Ў ВЛАДЗІВАСТОКУ

ВЛАДЗІВАСТОК, 1 ліпеня. (БЕЛТА). Мітынг, прысвечаны сустрэцы працоў-ных горада з гераічным афіцэрам са-малёта «Москва», быў адным з най-больш радасных і шматлюдных.

Калі слова было прадастаўлена ка-мандзіру самалёта «Москва» — Вла-даміру Канстанцінавічу Кокінакі, на працягу некалькіх минут не сціхала авацыя.

— Таварышы, — гаворыць Кокінакі, — ад працоўных чырвонай сталіны Масквы мы прывезлі вам гарачае пры-вітанне! (Апладысменты).

Перад палётам таварыш Сталін ска-заў: «Сумею далей за суткі ў Прымор'е? Мы адкажам: «Всё, да-ляпей за суткі». Праз суткі мы былі тут. (Апладысменты).

БЕЛАРУСКІ НАРОД З ВЫКЛЮЧНЫМ ЭНТУЗІЯЗМАМ ПАДПІСВАЕЦА НА „ПАЗЫКУ ТРЭЦІЯ ПЯЦІГОДКІ“

ЯШЧЭ БОЛЬШ УМАЦУЕМ АБАРОНАЗДОЛЬНАСЦЬ КРАІНЫ

У зале сталовай менскага дрэвапра-
пучага завода імя Молатава глыбокая
цішыня. Каля заводскага радыё сабра-
лася 900 рабочых і работніц, служачых
і інжынера-тэхнічных работнікаў за-
вода. Затаіўшы дыханне, яны ўважлі-
ва слухаюць перадачу паставы со-
ветскага ўрада аб выпуску пазыкі тры-
цінай пяцігодкі.

Як толькі скончылася перадача па-
ставы ўрада аб выпуску новай пазы-
кі, на заводзе адбыўся шматлюдны мі-
тынг. Аляксандр адным рабочым і ра-
ботніц, інжынера і служачых пачаў
падмацаваць на трыбуну. Яны гораць
італі выпуск новай пазыкі і выказвалі
сваю гарачую любоў і блізкасць
аднаснасць большавіцкай партыі, со-
ветскаму ўраду і вялікаму Сталіну.

Партыя большавіцкай і савецкай
ўлады, — сказаў на мітынгу сталар
Г. М. Якавенка, — далі нам добрае і
радаснае жыццё. Мы гораць вітаем вы-
пуск новай пазыкі, бо ведаем, што
сродкі ад нашых пазык ідуць на ўма-
цаванне абароназдольнасці нашай
краіны, на паліпашэнне дабрабыту пра-
цоўных, на далейшае развіццё соцыя-
лістычнай культуры.

Мы верым, як ніколі, моцны. Нікому
не спыніць наш магучы поступ напе-
ред па шляху камунізму.

Мы любім сваю радзіму, сваю ро-
дную партыю большавіцкую і за яе мы
готовы аддаць не толькі сродкі нашы
ў пазыку дзяржаве, а калі трэба

будзе — мы аддадзім і жыццё сваё.
Я сёння падпісваюся на пазыку на
месціны аклад. Адна ў пазыку краі-
не 500 рублёў і заклікаю ўсіх рабочых
і работніц завода ўзяць з мяне пры-
клад.

Тав. Якавенку гораць падтрымалі
выступіўшыя рабочыя завода тт. Се-
рафімовіч, Гебелеў, Нодзельман, Алхі-
мовіч і іншыя.

У сваёй аднадушна прынятай рэзо-
люцыі рабочыя калектыву завода імя Мо-
латава піша:

«Мы гораць вітаем выпуск новай па-
зыкі — пазыкі трэціай пяцігодкі (вы-
пуск першага года). Мы ўсе, як
адаін, дружна падпісваемся на пазыку.
Пазыкай сваёй сродкаў дзяржаве мы
яшчэ больш умацуем эканамічную і
абаронную магучасць першай у свеце
соцыялістычнай дзяржавы, зробім жыц-
цё працоўных нашай краіны яшчэ
больш радасным, заможным і шчаслі-
вым».

Тут-жа, на мітынг, разгарнулася
падпіска на новую пазыку. Першым
падпісаўся сталар-стаханавец другога
мехавога цеха Грыгорый Макаравіч
Якавенка на 500 руб. За ім падпісаліся
рабочыя тт. Серафімовіч, Алхімовіч,
Пакумейка, Глінская і іншыя. За адну
хвілінку на пазыку падпісаліся 200 ча-
лавек на суму ў 49.500 руб. Падпіска
прадаўжаецца.

В. А.

ДРУЖНА ПАДПІСВАЮЦА НА ПАЗЫКУ

МАЗЫР. (Спец. нар. «Звязда»). Пра-
цоўныя горада Мазыра з вялікім
патхненнем сустрэлі дэкрэт урада
аб выпуску Дзяржаўнай пазыкі
трэціай пяцігодкі (выпуск першага го-
да). На фабрыцы «Пролетары», заво-
дзе «Чырвоны Кастрычнік», на хлеба-
заводе і радзе іншых прадпрыемств
ўрада прадставілі мітынгі і сходны
рабочыя змен. Сходны таксама пра-
йшлі ў радзе прамарцелей і ў уста-
новах.

Працоўныя Мазыра, аднадушна па-
дпісваючыся на пазыку, з новай сілаю
дэманструюць любоў і адданасць ле-
нінска-сталінскай партыі, савецкаму
ўраду і вялікаму Сталіну.

МАЧАЛСЬКІ.

СЛУЦК. У калгасах, саўгасах і ўста-
новах раёна праходзіць мітынг, пры-
свечаны выпуск новай пазыкі.

Калгаснікі Мятэшкаўскага сельсо-
вета і ліпеня слухалі па радыё паставу
ўрада і ўмовы выпуску пазыкі. У
той-жа вечар у калгасе імя Калініна
адбыўся сход. Калгаснікі Каршуноў
ў сваім выступленні на сходзе сказаў:
«Я і радзімо падпісваюся на пазыку,
бо хачу дапамагчы нашай краіне сваім
ўкладам».

Тут-жа на сходзе пачалася падпіска
на пазыку. Першым падпісаліся кал-
гаснікі Коржун Іван, Заборскі Владзі-
мір, Балвановіч Антаніна.

На 1 гадзіну дня 2 чэрвеня падпіска
на пазыку па раёну складала 250 тыс.
рублёў.

БАРЫСАЎ. 2 ліпеня 150 калгаснікаў
сельсаветаў «Чырвоны бок» сабра-
ліся на мітынг, прысвечаны выпуск
новай пазыкі.

Першым на мітынг выступіў кал-
гаснік Бука Іван, які сказаў: — Наша
гаспадарка зараз механізавана, на на-

шых палях працуюць трактары, кам-
байны, жывякі і інш. сельскагаспадар-
чыя машыны. Усё гэта зроблена на
сродкі дзяржавы і на сродкі, запла-
чаныя намі дзяржаве. Таму мы,
калгаснікі, абавязаны дапамагчы дзяр-
жаве дружнай падпіскай на пазыку.
Я першым падпісваюся на 75 руб.

Пасля мітынга разгарнулася дру-
жная падпіска на пазыку. Калгаснікі
Калычонак Самуіл падпісаўся на 200 р.,
Касяровіч Іосіф — на 150 руб., Русенкі
Міхаіл — на 75 руб. За дзве гадзіны
калгаснікі падпісаліся на 2500 руб.

Калгаснікі сельсаветаў імя VII
з'езда Савецкаў поўнацю падпісаліся
на двух-трохтыднёвы заробак і зяр-
нуліся з заклікам да ўсіх калгаснікаў
раёна дружна прывесці падпіску на
пазыку. Калгаснікі гэтай арцыі абавя-
заліся выплаціць пазыку да 5 снежня
г. г.

СМАЛЯВІЧЫ. Дружна ідзе падпіска
на пазыку ў Смалявіцкім раёне. Да 12
гадзін дня 2 ліпеня працоўныя раёна
падпісаліся больш чым на 200 тысяч
рублёў.

У калгасе «Варон воля», Жодзіскага
сельсавета, на пазыку падпісалася 48
чалавек.

На сходзе, прысвечаным выпуску
пазыкі, выступіла калгасніца Смо-
льская Антаніна. Яна сказала: — На
нашых калгасных палях мы бачым кам-
байны і трактары. У нашым сельсавеце
пабудавана школа-двухкласная, у якой
вучацца нашы дзеці. Усё гэта робіцца
на грошы, якія мы плацім дзяржаве.
Я падпісваюся на 100 руб-
лёў і заклікаю паспешна дамагчы
астанніх калгаснікаў.

Калгаснікі Казлоўскі Г., Антанюк В.
таксама падпісаліся на 100 рублёў
кожны.

НАШЫ ПАЗЫКІ — САПРАЎДЫ НАРОДНЫЯ

Як толькі радыё прынесла радасную
вестку аб выпуску новай дзяржаўнай
пазыкі, рабочыя, служачыя, інжынеры
і тэхнікі першай змены менскага скур-
завода «Большэвік» сабраліся на мі-
тынг.

Сакратар заводскага партыйнага ка-
мітэта тав. Кухта, адкрываючы мітынг,
адначасу ўважліва азначыў савецкіх
пазыкі, сродкі ад якіх ідуць на кар-
рысць народаў нашай радзімы. Ён за-
клікаў увесць калектыв дружна падпі-
свацца на новую пазыку.

Першым атрымлівае слова рабочы-
стаханавец тав. Бейніс.

— Нашы пазыкі, — гаворыць тав.
Бейніс — з'яўляюцца сапраўды на-
роднымі, бо сродкі ад іх ідуць на раз-
віццё нашай народнай гаспадаркі, на
паліпашэнне матэрыяльнага дабрабыту
працоўных, на ўмацаванне абарона-
здольнасці нашай краіны Савецкай.

Я ўпэўнены, што рабочыя нашага за-
вода ўсе ахвотна пазычаць сваёй род-
зіны.

НЯХАЙ ВЕДАЮЦЬ ВОРАГІ, ЯК ЗГУРТАВАН СОВЕЦКІ НАРОД

(Мітынг рабочых менскай фабрыкі імя Кагановіча)

У 6 гадзін з фабрычных карпусоў на
двор фабрыкі выйшлі рабочыя і сабра-
ліся каля трыбуны, упрыгожанай ло-
зунгамі і партрэтамі кіраўнікоў пар-
тыі і ўрада. На мітынг, прысвечаны
выпуску новай пазыкі, сабраліся 700
рабочых другой змены.

Бурнымі апладысмантамі сустрэлі ра-
бочыя паведамленне аб выпуску новай
пазыкі. Сакратар парткома фабрыкі
тав. Матусевіч у сваім выступленні
сказаў:

— Толькі ў нашай краіне увесць на-
род энергічна, з вялікім энтузіязмам
сустрэкае выпускі дзяржаўных пазык.
Працоўныя нашай краіны бачаць,
што сродкі ад пазык ідуць на буда-
ўніцтва новых фабрык, заводаў, дамоў
адукацыі, дацэнтных асяляў, ідуць на
ўмацаванне абароны нашай квітнею-
чай краіны.

Мы не павінны забываць аб каліта-

най дзяржаве свае працоўныя рублі.
Не павінна быць ні аднаго рабочага
без аблігацый пазыкі трэціай пяцігодкі!

— Новая пазыка, — заявіў у сваім
выступленні рабочы-стаханавец тав.
Фрыц, — будзе моцным ударам па ўсіх
падпальшчыках вайны, па ўсіх вора-
гах нашай цудоўнай радзімы.

Выступіўшы затым рабочы механі-
чнага цеха тав. Буракевіч, работніца-
стаханавка тав. Хаватэўская, стаханав-
ец тав. Барыбін гаварылі аб вялікім
напінным значэнні савецкіх пазык,
аб іх выгадах для працоўных і заклі-
калі ўсіх рабочых падпісвацца на па-
зыку.

Апраўж пачаў сканчэння мітынга
пачалася падпіска. За першыя 40 мі-
нут на пазыку падпісаліся 216 ча-
лавек. Многія рабочыя, як напрыклад тт.
Шнейдэр, Зайчык, Барыбін і іншыя,
падпісаліся на месціны заробак.

А. ЭЛЬКІНД.

Радасна сустрэлі працоўныя Савецкай Беларусі паставу ўрада аб выпуску «Пазыкі
трэціай пяцігодкі». НА ФАБРЫКЕ: чыгуначнікі станцыі Негарадэ падпісваюцца на новую
пазыку.

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ БОЛЬШ УВАГІ РОСТУ ПАРТЫІ

Партарганізацыя Палесдруку знахо-
дзіцца ад гомельскага гарадскога і аб-
ласнога камітэтаў партыі літаральна
на адлегласці аднаго квартала і з'яў-
ляецца адной з найбольш буйных парты-
іных арганізацый горада. Рабочы
калектыв налічвае ў сваіх радах звыш
400 стаханавцаў. Ёсць значная коль-
касць рабочых з 15—20-гадовым вы-
творчым стажам. З'яўляецца-б, што пы-
танне росту партыі ў партыйнага ка-
мітэта павінна займаць аднавадзена
месца. У сапраўднасці ж маюцца зусі-
м іншыя. За перыяд 1937—38 года
партыйная арганізацыя прыняла ў
кандыдаты партыі толькі аднаго ча-
лавека.

З налічых 18 кандыдатаў партыі 10
чалавек з кандыдацкім стажам з 1931—
32 гадоў.

Тав. Фельдман — кандыдат партыі з
1931 года. Ён з'яўляецца адным з леп-
шых стаханавцаў прадпрыемства. Па-
сля самога сакратара партыйнага
камітэта тав. Крэмеравай, Фельдман
з'яўляецца актыўным і адным з леп-
шых партыйных работнікаў. Ён працуе на вы-
творчасці 18 год. Да ўступлення ў кан-
дыдаты партыі быў у камсамоле, пры-
мае актыўны ўдзел у грамадскім жыц-
ці. Але калі ўсплывае пытанне аб
прыёме яго ў члены партыі, выяў-
ляецца, што ён палітычна адсталы, і
партыйны камітэт прыходзіць да вы-
ваду, што для пераходу ў члены пар-
тыі тав. Фельдман не падрыхтаваны.

КІРАЎНІЦВА І ДАПАМОГА НІЗАВЫМ ПАРТАРГАНІЗАЦЫЯМ

На справядліва-выбарчым сходзе
партарганізацыі менскага паравознага
дэпо камуністы падверглі жорсткай
крытыцы работу парткома. У выступ-
ленні было адзначана, што партком
недасаткова займаўся кіраўніцтвам
партыі і ростам партарганізацый.

Больш дзвух з паловай месяцаў прай-
шло з часу справядліва-выбарчага с-
хода. Трэба было чакаць, што новавы-
браны партком неакладна возьмецца
за правядзенне ў жыццё прапанов
камітэта.

Аднак, трэба прама сказаць, што на-
вы партком амаль нічога не зрабіў у
гэтым напрамку. Гурток па вывучэнні
гісторыі ВКП(б) і пасля справядліва-
выбарчага схода не працуе. Партком
не прыняў нават ніякіх мер, каб пра-
пагандыста тав. Осіпаўскай распраца-
ваць.

Многа заду кандыдатаў партыі з
6—8-гадовым стажам аб пераводзе іх
у члены ВКП(б) ляжаць без руку ў
парткоме. Па 6 месяцаў не разбіра-
е партком заду камсамольцаў, спачува-
ючых, стаханавцаў аб прыёме іх у кан-
дыдаты партыі.

Яшчэ з пятага месяца ляжыць заява
машыніста-комсамольца тав. Бяспечна-
га, інжынера тав. Чорнага аб прыёме
ў кандыдаты партыі.

Лепшыя людзі ідуць у рады партыі

Копыльскі РК КП(б) з 1 мая па 1
ліпеня г. г. прыняў у рады партыі 14
чалавек, з іх 11 — у кандыдаты і 3 —
з кандыдатаў у члены партыі. Сярод
прынятых у партыю — тав. Раманоў-
ская Ольга, старшыня сельсавета,
вывела сельсавец па выкананню ўсіх
сельскагаспадарчых задач у перада-
вы; тав. Сокал В. Ф. — старшыня кал-
гаса «Другая пяцігодка», Вяліка-Рэ-
скага сельсавета, і інш.

АДКРЫЎСЯ VIII З'ЕЗД КОМУНІСТЫЧНАЙ ПАРТЫІ УЗБЕКІСТАНА

ТАШКЕНТ, 2 ліпеня. (БЕЛТА). Учо-
ра адкрыўся VIII з'езд комуністычнай
партыі (большавіцкай) Узбекістана.
Пад бурныя апладысменты і пры-
ватныя воклічы з'езд выбраў у гане-
ровы прэзідыум членаў Палітбюро на
чале з таварышам Сталіным.

Партыйны камітэт Палесдруку не
застаў аднавадзена вываду з неадна-
разовых указанняў ЦК ВКП(б) аб рос-
це партыі за лік лепшых, аднавад-
зена Лёніна — Сталіна людзей, што
партыйны камітэт не цікавіцца палі-
тычным ростам кандыдатаў партыі
і не забяспечвае ім сістэматычнай
вучобы.

Зусім закінута работа са спачува-
ючымі. Пры наяўнасці амаль тысячага
калектыва рабочых, у групах спачува-
ючых налічваецца ўсяго 7 чалавек, у
тым ліку два пераведзеных у спачу-
ваючыя з кандыдатаў партыі.

За 1938 год у групу спачуваючых
быў прыняты толькі адзін чалавек.

Сакратар партыйнага камітэта тав.
Крэмерава — малады партыйны работ-
нік. Яна адчувае патрабу ў штодзён-
най практычнай дапамозе, але гарад-
скі камітэт партыі гэтай дапамогі не
аказвае.

Гарадскі камітэт партыі праходзіць
мала такіх фактаў: на заводзе «Чырво-
ныя хімік» ёсць усяго два чалавекі спа-
чуваючых пры калектыве рабочых у
350 чалавек, на фабрыцы «Возуіт»,
якая налічвае звыш 1.500 рабочых,
колькасць спачуваючых за 1938 год
зменшылася з 16 да 12 чалавек.

Гарадскому і абласному камітэтам
партыі трэба зрабіць сур'ёзныя выва-
ды з прыведзеных фактаў.

В. КУДРАЕУ.

Больш трох месяцаў ляжаць заявы
кандыдатаў партыі, токар-стаханав-
цаў тт. Мельшэвіча і Яромка аб пера-
водзе ў члены партыі.

Дзе-ж прычына дрэннай работы
парткома менскага паравознага дэпо?
Палітдзел і вузлавы партком не
аказваюць канкрэтнай дапамогі прыч-
ным партарганізацыям. Навальні па-
літдзела менскага аддзялення тав.
Позняк, сакратар вузлавога парткома
тав. Хасін нічога не зрабілі, каб выка-
наць указанні камуністаў, якія былі
даны на справядліва-выбарчым с-
ходзе. Новавыбраны сакратар парткома
тав. Шэмятовец яшчэ фактычна не
прыступіў да работы. На працягу
двух месяцаў перамянілася чатыры
сакратары парткома — Камейш, Шэ-
мятовец, Урбановіч, Карас. Кожны з іх
працаваў па некалькі дзён. Вузлавы
партком не аказвае неабходнай дапа-
могі прычым арганізацыям.

Паравознае дэпо з'яўляецца адным з
вядучых прадпрыемстваў менскага чы-
гуначнага вузла. Партарганізацыі чы-
гуны неабходна дапамагчы парткому
дэпо наладзіць партработу.

Член КП(б) А. М. СЯРМЯЖНА.

Бешанковіцкі РК КП(б) за апошні
час прыняў у рады партыі 10 чалавек.
Сярод прынятых — Сухоўская А. Т. —
дэпутат Вярхоўнага Савета БССР, бы-
лая батрачка, зараз старшыня Астра-
вянскага сельсавета, у калгасе з
1929 года; Піліпчонак І. Д. — былы ба-
трак, у калгасе з 1929 года, зараз пра-
дуча радным калгаснікам, актыўны гра-
мадскі дзеяч.

8 справядлівым дакладам аб рабо-
це ЦК КП(б) Узбекістана выступіў тав.
Усман Юсуфаў.
На з'ездзе прысутнічае 409 дэлега-
таў з рашаючым і 75 з дарадчым го-
ласам.

МІЖНАРОДНЫ АГЛЯД

У апошнія дні погяды ўсёй Еўропы
з'яўляюцца на Іспанію. Італьян-
скім інтэрв'ентам не ўдалося ала-
маць супраціўленне гераніста Іспан-
скага народа і яны прыкладваюць усё
намаганні да таго, каб узяць рэспублі-
канскую Іспанію зморам, наглуха са-
кнуць калію блакады, калчэтова Іза-
ляваць Іспанскую рэспубліку ад веш-
няга свету.

Для пачаў апошніх дзён характэрна
не толькі распаўсюджанне вайны інтэр-
в'ентаў супроць Іспанію народа, але і
па сутнасці, адсутнасць дапамогі агра-
сарам з боку так званых буржуазна-
дэмакратычных дзяржаў. На самай
справе, хіба не закрыла Францыя на-
глуха франка-іспанскую граніцу пасля
таго, як самалётны інтэрв'енту бамбар-
дыравалі французскую тэрыторыю? Хі-
ба не магла Францыя даць больш да-
стоійны адказ на наглуду правакацыі
фашыстаў? Не, яна пачынала за леп-
шае капітуляваць, як таго патрабавалі
Мусаліні, французская рэакцыя і кан-
серватэўны ўрад Англіі.

А Англія? У адказ на насныячю-
ся, яўна наўмысна бамбардыроўкі ан-
глійскіх паралоўх брытанскі ўрад не
знайшоў нічога лепшага, як зваліць
вуснамі свайго прэм'ера Новага Чамбер-
лена, што ён не можа ўзяць на сябе
абарону англійскага суднаходства, што
ён застаецца верным сваёй палітыцы
прэставага «неўмяшання» нават у
тых выпадках, калі разбой інтэрв'ентаў
закранае непасрэдна інтарэсы самой
Англіі.

Калі-ж абурана грамадская думка
Англіі патрабавала ад урада прыняць
мер супроць абнагоўшыхся інтэрв'ентаў,
патрабавала, каб быў падлапан каней
зварожанага анічужэння безабароннага

населенства Іспаніі, была пущана ў
ход страшная правакацыя з мэтай
апухавіць грамадскую думку і абвеш-
чыць інтэрв'ентам далейшыя спробы
ўдзельнічаць у рэспубліканскую Іспанію.

Я нарадзілася гэта правакацыя? Ан-
глійскі ўрад умяшчае абвешчаны, што
распаўсюд прэс-партыі калісі для аб-
абелавання неабароненых гарадоў,
якія падвергліся бамбардыроўкам.

Паколькі такія бамбардыроўкі не толькі
не спыніліся, а ўзмацніліся, паслы Іс-
панскай рэспублікі ў Парыжы і Лонда-
не зярнулі на гэта ўвагу англійскага і
французскага ўрадаў і папярэдзілі, што
рэспубліканскі ўрад у выпадку неспы-
няння бандыцкіх налётаў вымушан будзе
прыняць у адказ меры і бамбарды-
раваць гарады, захопленыя мяжніка-
мі, як, напрыклад, Саламанку і Бургос.
Гэтыя заявы іспанскіх паслоў былі
наўмысна скажоны англійскім і фран-
цузскім рэакцыйным друкам, прычым
агавештаваў Райтэр, у прыватнасці, па-
ведзіцца, быццам іспанскі ўрад пагра-
жаў бамбардыроўкай Неапаля, Генуі і
інш. італьянскіх гарадоў.

Правакацыя англа-французскай рэ-
акцыі была шырока выкарыстана для дэ-
каціававання рэспубліканскай Іспаніі.
З Лондана і Парыжа неадкладна па-
слаліся перагаворчыя парламенты за-
хоўваць «умеранасць», а з Берліна і
Рыма пасыпаліся наглыя пагрозы на
адрасу рэспубліканскай Іспаніі. У Ры-
ме і Берліне правільна згадвалі на-
значэнне правакацыі, я сігнавала да по-
вага распаўсюджвання інтэрв'ентаў, да ў-
мацавання вайны супроць Іспанскай ре-
спублікі.

Урад Чамберлена ўпарта шукае па-
дальнення з агрэсарам ва кошт іншых
народаў. Англія-італьянскае пагадненне

было заключана ў разліку на хуткую
перамогу інтэрв'ентаў. Таму ўступленне
яго ў моп было абумоўлена «вырашэн-
нем іспанскага пытання». Які-б сэнс
англійскі ўрад ні ўважваў у гэтую
туманную формулу, агульнавядома, што
яна на ўсім выпадку выходзіла з па-
дзей на хуткую перамогу фашыстаў,
пасля чаго інтэрв'енты павінны былі-б
вывесці свае полчышчы з Іспаніі.

Але перамога не даецца інтэрв'ентам
і пагальненне не можа ўступіць у сілу.
Мусаліні меча громы і маланкі, тым
больш, што, як піша «Эканаміст»,
сав'язаныя эканамічнага і фінансаво-
га крызіса Італіі нечаканна рэзка аб-
важыліся ў сувязі з катастрофічнай
драным уладам. Імкнучыся атры-
маць пазыку ў Англіі, Мусаліні пагра-
жаў неадкладнай рэацыяй на англа-
італьянскае пагадненне і адмены аге-
нцыйна аб вывадзе італьянскіх войск.
Чамберлен пахуць не рымакнуць адкры-
та пайсці на гэтую прапанову і таму
прыкладзе не маючага да таго, каб
стварыць аднавадзена ўмовы, якія аб-
легчылі-б італьянскім інтэрв'ентам
ажыццёўленне іх элачынных замыслаў.
Для гэтай мэты

Да вынікаў гастролей Маскоўскага дзяржаўнага тэатра Рэвалюцыі ў БССР

ЗА ДАЛЕЙШЫ ІДЭЙНА-МАСТАЦКІ РОСТ ТЭАТРА
НАШЫ ПАЖАДАННІ

Маскоўскі Дзяржаўны тэатр рэвалюцыі ўчора скончыў свае гастролі ў БССР.

Прыезд гэтага тэатра да нас па-тоўны перш за ўсё тым, што ён сваімі пастаўкамі паказаў беларускаму савецкаму глядачу самую перадавую і найлепшую ў свеце тэатральную культуру вялікага рускага народа. Арганічная сувязь, якая існуе паміж тэатрам і напым глядачом, шырока наведана яго спектаклямі — іх адзіны паказальны непарукай стале-скай дружбы народаў Савецкага Саюза, дружбы, якую імкнуліся знішчыць падліны адрадынскія рэжым — трап-ска-бухарынскія і напымал-фашыс-кія пшійны і забойны — агенты за-межных разведка.

На спектаклях Маскоўскага тэатра Рэвалюцыі перад нашым глядачом прайшла галерэя незабыўных вобра-заў. Кожнае з'яўленне на сцэне во-бразы вялікага Леніна (выканаўца — заслужаны артыст рэспублікі М. М. Штраух) выклікала выключнае за-хапленне і энтузіязм усіх прысутных на спектаклі. Бурныя вопіскі ўсёй залы былі заслугой узнатой арты-стыцы за таленавітую творчую рабо-ту над вобразам Леніна. Тэатр пака-заў яры вобраз узраўнаў селяніна-бедняка Тараса Галоты (артыст Агейчанкаў), які знайшоў праду для свайго народу ў партыі большаві-каў, у Леніна. Глядач надобна запо-мініць вобраз адданай дачкі гераіна і-панскага народа Лаўрэцыі (артыстка Бянон), выдатны класічны вобра-зы Джульеты і Дыяны (артыстка Ба-бавана), Ромео (артыст Астангаў), я-скавага філосафа і паэта в Кастыліі — Менго (артыст Арлоў).

Вялікую нявысіць выклікалі ў гла-дача вобразы бяздараднага дэмагога і зрадына рэжым Керэскага і гора-дзкая Леша — напярэдніа дата-роў-забойцаў Леніна і Казакова, май-стэрская сыграная артыстамі тэатра.

Тэатрам прадэманстравана значная маса-вая работа савецкага тэатра. Ім да-дана рал цікавых спектакляў для Чыр-вовай Арміі.

Аднак, радасць ад сустрэчы з Ма-скоўскім тэатрам Рэвалюцыі няпо-ўная, бо ў яго творчай рабоце, ва ўнут-ранных жыццёвых бачанні савецка-го чалавечка і памылках. Гледач не са-дальнае рэпертуар тэатра, у якім толькі адна гістарычная савецкая п'еса «Правда». Тэатр не паклапа-ўся стварэнні аднаго спектакля на актуальны, хваляючы тэмы нашага сацыялістычнага жыцця. Калісьці шы-шыня з'яўляліся з савецкімі дра-ма-тургамі тэатр за апошнія год-ра-стэрцы гэтага сувязі і астаўся без драматургічных кадраў і без савец-кіх п'ес.

Мастацкая змена мастацкіх кіраўнікоў,

адсутніць стабільнай рэжысуры ме-лі апаўны ўплыў на мастацкую якасць тых спектакляў, якія пака-зы беларускаму савецкаму глядачу.

Побач з рэалістычным і мастац-ка поўназначным спектаклем «Правда» былі паказаны і такія спектаклі, як «Лестница славы», на якіх моцна ад-чуваецца захапленне рэжысуры і са-бных акцёраў знешняй прыгожа-сцю сцэнічнай абстаноўкі.

Німа належнай глыбіні і мастацка-га пранікнення ў гораўскія ідэі і вобра-зы ў спектаклі «Последние». Гэтае сцвярджэнне ў першую чаргу мае ад-носіны да галоўнага героя п'есы — Івана Каламінава, які іграўца тале-навітым артыстам Музалевскім ча-мусьці вольны павярхоўна.

У палітычна актуальным, добрым спектаклі «Фунт Овехуна» рэжысура і асабліва мастак у цэлым радэ сцэ-на аказаліся не на ўзроўні геніяльнай трагедыі Лопе дэ-Вега. Асабліва холад дэкарацыі і вяселье тэмпа спектакля знаходзіцца ў аўнай неад-паведнасці з велізарнай стра-сцю і ідэяй глыбінні канфлікту трагедыі.

Як правільна адзначыў у сваім за-гадзе Усеаюны Камітэт па справах мастацтваў, няроўнамерны рост актё-раў тэатра, баспрыяныя групы-пачына, барацьба за ролі, сямейна-скае сарод работнікаў — вынік неза-давальняючай палітычнай работы з актёрамі — адна з сур'ёзных пры-чынаў адставання Тэатра Рэвалюцыі ад задач савецкага мастацтва. Неадра-вы ўзаемаадносін у калектыве робяць ўплыў на рост тэатральна-га моладзі, вылучэнне якой на самастой-ную творчую работу ідзе вельмі не-адавальняючым тэмпам.

Усеаюны Камітэт па справах ма-стацтваў прыняў рад сур'ёзных мер для ўмацавання Маскоўскага тэатра Рэвалюцыі, для перабудовы яго ра-боты. Мастацкім кіраўніком тэатра пры-значан заслужаны артыст рэспублікі М. М. Штраух.

Нашы пажаданні Маскоўскаму те-атру Рэвалюцыі — найхутчэй аднавіць свае сувязі з савецкімі драматурга-мі і перабудовай свой рэпертуар такім чынам, каб савецкая драматургія і творы рускай класікі сталі асновай рэпертуара тэатра. Выдатны тэм-п спектакляў у тэатры павінен стаць-роля партыі ў сацыялістычным буда-ўніцтве, абарона краіны, савецка-е рух, перамога калгаснага ладу, ба-рцьба з ворагамі народа.

Тэатр павінен больш сме-лі і рату-ва вылучаць моладзь твора апраду-аць свае кадры. Мы выкажам уп-ліўнасць у тым, што будуча су-стрэ-ца тэатра Рэвалюцыі з нашымі гла-дачмі пажада далейшы ідэяна-мастац-кі рост тэатра.

Да хуткага пабачэння, дарагія та-варышы!

ГЛЕДАЧЫ АБ СПЕКТАКЛЯХ ТЭАТРА

НЕКАЛЬКІ ШЧЫРЫХ СЛЮ

Вельмі добрая абстаноўка пастаўкі п'ес іспанскага драматурга Лопе дэ-Вега — «Собака на сене», «Фунт Овехуна». Не глядзячы на поўную про-пагандыстскі жанр, лёгкая астраўная камедыя «Собака на сене» і поўная трагізма рэвалюцыйнага запяна «Фун-т Овехуна» ўдаліся тэатру аднолькава добра. Надзвычайнае выкананне ролі Дыяны заслужанай артысткай рэ-спублікі Бабавай, а таксама малядой артысткай Страхай. Таксама добра выконвае ролі Тэадора артыст Лук-іанай. Настрымны смех глядачоў выклікае ігра заслужаных артыста рэспублікі Арлова (Трыстан). Захаплен-ігра таленавітай артысткай В. Бянон-най.

Але не ўсе пастаўкі тэатра пака-дую такога ўражанне.

У першую чаргу гэта трэба сказаць аб самай старой з прывеззеных тэатрам пастаўкаў — п'есе Скрыба «Лестница славы». П'еса гэта для нас зараз аса-бліва каштоўная і актуальная, бо яна падкрэслівае кантраст паміж ворагамі ў нас і ў буржуазных краінах. Гэта — палітычны шэраж, які ў яры фарба паказвае прадданаць і ігрыгнаты наскрозь прагніўшага буржуазнага гра-мадства, паказвае заклінае махіна-цыю, якія скрозь і ўсюды папярэдня-юць так званым «выбарам» у буржуа-ных краінах.

Крыўдна, што ў пастаўцы гэтага палітычна завостватнага спектакля тэ-атр некалькі адсутніў ад свайго стро-га рэалістычнага жанра. Трэба прама сказаць, што ва многіх сценах адчу-

ваецца прыкус мейхольдаўшчыны: непатрэбныя перасаваныя шыры і шырмакі, асабліва шаржыраваныя да непатрэбнасці сцэна бойкі членаў «таварыства ўзаемага ўхваляння». Апрача таго, заслужаная артыстка рэ-спублікі Гізер не скарыстала тых ба-гатых магчымасцей, якія ёй прадаста-ўляла роля Цэзарыні — роля драпеж-кай жанчыны-інтрыганкі, папуючай у буржуазных сценах «вышэйшага» гра-мадства.

Ніяк нельга згадзіцца з яе наўмысла вульгарнай і ненатуральнай трактоў-кай гэтай ролі. Драпежныя рысы ха-рактера Цэзарыні куды афектней па-віны былі-б быць паказаны іншымі, больш тонкімі прыёмамі, чым грубым голасам, зловоннымі сцэнамі і, нарэшце, раз'юшанымі напавіламі артыстка ў адной з апошніх сцен, дзе яна нагой выбягае падноз з рук лака.

Вельмі добра ў гэтай п'есе іграе ар-тыстка Страхава ў ролі Боэ. Недахо-пам спектакля «Лестница славы» з'яўля-цца таксама беднасць афармлення, не падыходзячая да асновага на ліка-макавай спекуляцыі і блеску сало-наў часу ліпенскага манархіі.

У заклінае хочацца пажадаць, каб тэатр адмовіўся ў будучым ад усіх ад-сутніцтваў у бок фармалізма з шы-ху зваровага сацыялістычнага рэалі-зма, на які ён зараз цвёрда стаў. Така-ма трэба выказаць калектыву тэатра пажаданне, каб у будучым гэтае па-жаданне ім менавіта гледачу.

Е. Н. ПРЫЛЕЖАЕВА,
аспірантка Беларускага дзяржаўна-га ўніверсітэта.

СПЕКТАКЛЬ «ПРАВДА»
ПАКІДАЕ МОЦНАЕ ўРАЖАННЕ

Большавікі — адзіная партыя, якая паслядоўна змагалася за інтарэсы працоўных, за сацыялістычную рэ-валюцыю. Партыя Леніна — Сталіна — адзіная партыя, якая на справе зма-галася за мір, за волю, за савецкую ўладу. Усё гэта праўдзіва і яры пака-зана ў п'есе Карнейчука «Правда».

Калектыву артыстаў тэатра Рэвалю-цыі прыпадзіць гэтую п'есу ў асо-ўным такой, якой і хочацца яе бачыць. Артысты добра паказалі, як большаві-кі несці ў масы ленынскую праду.

Артыст М. М. Штраух, які паказа-ва масам савецкіх людзей вобраз вяліка-га правадзіра рэвалюцыі В. І. Леніна, дабіўся вялікіх поспехаў. Асабліва добра ў яго атрымалася прадапоўня-карына ў Смольным. З моцным эф-ектам праходзяць фінальныя сцены. На жал, заслужаны артыст рэспублікі Штраух сыграў яе некалькі слабы. У гэтай сцэне Вадзімір Іліч су-стрэчаецца з прадстаўніцтвам рабочых, ся-лян і салдат Расіі, і таму яго словы павінны прагучаць з выключнай сі-

лай, павінны з'яўляцца заклучным акор-дам усяго спектакля. Аднак, у спек-таклі гэта атрымалася слаба.

Не задавальняюць глядача нека-торыя моманты ў спектаклі. Гэта, пер-шае, адносіны да сцэны ў казарме (да прыходу Кузвы з рабочымі балтыйска-га завола), якая вельмі падобна на лу-бачную карцінку. Вобразы салдат тут больш падобны на карыкатуры.

Выключна добра ўдалося паказаць заслужанаму артысту рэспублікі А-стангаву любіма істэрчных дам і «правіцеля» Расіі — Керэскага. Калі бачыш гэтага «ламакока» з тварам дэ-генерата, цяжка прыходзіць у гла-ваву думка аб тым, якія шчаслівыя мы, што жывем у краіне Сталінскай Канстытуцыі, што нам ніхто і ніколі не павяжа падобнага «правіцеля».

Пастаўка «Правда» пакідае вялі-кае і моцнае ўражанне.

А. М. КАПІЛЕВІЧ,
інжынер станібуаўнічага заво-да імя Варшылава.

Сцена з п'есы «Фунт Овехуна» — у пастаўцы дзяржаўнага тэатра Рэвалюцыі.

РАДАСНЫЯ СУСТРЭЧЫ

Савецкая сацыялістычная арганіза-цыя Беларусі заўсёды ўспаміналася ўсім работнікам Маскоўскага тэатра Рэвалюцыі з вялікай любоўю, з шы-рым жадаваннем усяго калектыва зноў выступіць перад дружнымі, адзінчымі беларускім глядачом. Восем чаму рашэнне ўрада аб адкрыцці гастролей тэатра ў бліжэйшым годзе ў Беларусі было сустрэта намі з радасцю і хва-ляваннем.

Пасля чатырохгадовай разлукі, з моманту першай паездкі сюды, мы ад-чувалі сябе абавязанымі для ўмацава-ння нашай дружбы з працоўнымі Бе-ларусі паказаць глядачу нашы апошнія работы. Адначасова нас глыбока ціка-віў культурны і гаспадарчы ўздым брацкай рэспублікі. Мы знайшлі ў га-радах Гомелі, Вабруйска, Менску не толькі выдатныя, прыгожыя школы, клубы, новыя тэатральныя памяшканні, выдатны Дом Чырвонай Арміі, але перш за ўсё мы сустрэлі тут шуюных людзей у асобе нашых папярэднікаў і нашай Чырвонай Арміі, сустрэлі тут моцную моладзь, сцэнаўдаўца горада і калгасных паду. Гэта ўзнікла на нашы творчыя сілы, абавязвала нас дружна і добра працаваць.

Нашы гастролі мы адкрылі спекта-лем «Правда», прысвечаным Леніну. Драматург Карнейчук і наш тэатр у гэтым спектаклі зрабілі спробу даць у сцэнічных вобразах мастацкую пра-ду вачы першых баявых настрыві-ных дзеяў.

З класічнай спадчыны мы паказа-лі п'есу іспанскага драматурга Лопе дэ-Вега «Фунт Овехуна» і «Собака на сене»; «Ромео і Джульета» Шэкспіра і гораўскую п'есу «Последние». Усё-го па Беларусі даўне 71 спектакль, аб-служана 76 тысяч глядачоў. Найбольш-шая колькасць спектакляў (20) падае на «Правду».

Тэатр, не замыкаючыся толькі ў па-казе сваіх спектакляў, правёў і знач-ную культурна-грамадскую работу. Ма-стацкі кіраўнік тэатра М. М. Штраух правёў некалькі гутарак аб сваёй ра-боте над вобразам Леніна: з калгасна-савецкім тэатрам Вабруйска, з чырвонаармейцамі і камандзірамі Мен-скага гарнізона, са школьнікамі го-ра. Падобныя сустрэчы былі пра-ведзены і іншымі рэжысерамі тэатра.

Асабліва значную работу калектыв тэатра правёў па абслугоўванню вы-барчай кампаніі. Разам з працоўнымі Беларусі прымаючы ўдзел ў выбарах

ЗАМЕСТ АГЛЯДУ ДРУКУ

АБ ЛІТАРАТУРНЫХ ПЛАГІЯТАХ
І РАБОЦЕ З ПАЧЫНАЮЧЫМІ

Пышным цветам закрасавала ра-даснае, светлае жыццё беларускага на-рода і кіпучым творчым вірам бурні-аю ўсюды — у гарадах і вёсках, у ка-ласах і соўсках, на фабрыках і заво-дах.

Усюды народ працуе — творыць, ко-жны чалавек — роўнапраўны грамад-зін свай радзімы; ён мае права раз-віваць свой талент, свае здольнасці для росквіту шчасця народнага.

Растуць паэты, песняры, таньоры, мастакі, літаратары. Куды ні глянь-бурлівае жыццё. Усюды гучаць песні народа, поўныя радасці, задушаўнас-ці, прасікутыя сапраўдай мастац-касцю і народным пацудзім, поўныя любові і гордасці да свай радзімы-маці, да роднага бацькі і настаўніка-вялікага Сталіна.

І не дзіва, што піша не толькі мо-ладзь, але і сівалосыя старыкі, бо яны зараз аднолькава радасны і я-сёлы, аднолькава авеяны ласкай і ўпэхай свайго правадзіра, сагрэты вясёлым сталінскім сонцам. Больш-шасць нашых беларускіх пісьменнікаў, паэтаў — гэта моладзь, выпаская з рабочых і калгаснікаў, якія авало-двалі складанай тэхнікай — літа-турнай, спадучаючы свае здольнасці з увартай літаратурнай вучобай. Мо-ладзь старэйша апрадуць вялікае і пачэснае званне савецкага літарата-ра — «інжынера чалавечай душы». І не мала гэтай моладзі выраста ў ары-нальных пісьменнікаў.

Але, на вялікі жал, на пачына-ую літаратурную моладзь мала аяр-таецца ўвагі; асабліва ў аддаленых раёнах пачынаючы таварыш прада-стаўлены самім сабе. Часта пачына-ючы аўтар, пасылаючы свае рукапісы ў газеты або журналы, канкротнай ла-памогі, парад не атрымлівае. Роботні-кі, часта самі мала разумеючы ў літа-ратуры, чыноўнічкі рэсчырам на-кладваюць адкаа, накіпшта: «да дру-ку не падыходзіць», «вершы дастатко-ва не апрацаваны», «не музыкальныя», «дрэнна запамінаюцца» і інш.

Восьмем з прыкладу Гомелі. Тут ніякай работы з пачынаючымі не пра-водзіцца, ніякай лапамогі і парад яны не атрымліваюць ад гомельскай газе-ты «Палеская праўда». Дарэчы, у га-зету кожны раз паступае многа вер-шаў, апаўданаў пачынаючай мола-дзі — студэнтаў, вучняў, рабочых, калгаснікаў. Але рэдакцыя адсылае іх яшчэ з адказа п'есам. Загальны кул-та-аддзелам Хасін аднойчы сказаў: «Вы прама аломліце іх назад, бо я не ве-даю (!) што з імі рабіць», а калі і па-падаюць на старонкі газеты, то неапрацаваныя, сырыя работы, а іныя раз зусім чужыя, дурнавыя раней у газетам.

Так, у № 40(5298) ад 20 лютага 1938 года ў «Палескай праўдзе» з'я-віўся верш па лопісам І. Куксану (С-цяніцкай раён) «Сустрэча з бацькам».

Пачынаецца ён так:

Я пакінуў мястэчка шумлівае
І прыехаў у родны калгас,

Прада мною шырокія нівы,
Зноў сустрэчы чакае час.

І так далей.

Гэты плагіятар, падобна чахаўскаму Курчакіну, які «выдаваў сябе за Ку-рачкіна і Курчакіна за сябе», выдае чужы верш па свой і з прычыны не-свядомасці работнікаў рэдакцыі змя-шчае яго ў газету.

«Сустрэча з бацькам» — верш пачы-наючага аўтара Васіля Кулеша быў надрукаван у «Звяздзе» за 1937 год.

Я пакінуў свой горад шумлівы
І прыехаў у родны калгас,
Прада мною шырокія нівы,
Зноў сустрэчы чакае час.

Так пачынае свой верш В. Кулеш. Куксану літаральна спісаў увесі верш. Паставіўшы некалькі непатрэ-бных косак і зомітаўшы некаторыя сло-вы, ён паслаў верш у газету, а работ-нікі на гэты раз асмельліся і далі яго ў газету.

Куксану мабыць і надалей удава-лася-б ашукваць рэдакцыю, калі-б не палыхлівыя культадзельны, а то яны заўсёды пабаваюцца: «каб чаго не вышлі».

А вось другі факт літаратурнага крадзяжу, не менш здзіўляючы.

Перад намі нумар славянскай рабняй газеты «За сацыялістычную радзіму» ад 21 красавіка 1938 г. № 13 (1540). Там змешчан верш «Наказ». Прыва-даем частку яго:

Час асенні — свежы і вясёлы,
Хопі і крэпкі часты дажджы.
Выпраўляла вёска трактарыста
У Армію Чырвоную служыць.
Выпраўляла вартавальнікі
Краю неабязнага савіта.
З трэмамі дзяўчыцы, маладзіцы
Вёска праводзілі яго...

і т. д. Заканчваецца верш:

«Сперады здыбнуць сабоду
Маладой красавіцай зямлі,
І багачні нашага народу:
Фабрыкі, заводы і палі».

Падпіс — Ізяс Корзун, г. Слуцк.

Так, верш надрэзаны! Але здзіўляе-тое, што гэты верш слова ў слова, на-ват і загалавак, спісан з газеты «Чырвоная змена» (гл. «Ч.З.» за лі-стапад 1937 г.). Гэта верш пачынаюча-га пісьменніка М. Дзязюлі (Заслаўль). Ён пачынаецца і канчаецца так, як яго спісаў Корзун (чытаты залішні), з выключэннем апошняга радка: у Дзязюлі — «...і ласы, і рэкі, і палі», у Корзун — «...фабрыкі, заводы і па-лі».

Такія выпадкі ў райгазетах неад-ныя, яны гавораць аб тым, што яшчэ і да гэтага часу на старонках газет знаходзіцца мена плагіятары, хатур-ныкі, падобныя Куксану і Корзуну, якія не ўпарты вучобай, а крадзяж-м хочаць набыць літаратурны славу. Некаторыя ж ратазёр-рэдактары свай непісьменнасцю даюць ім разгарнуцца.

С. КУХАРОУ.

БЮРАКРАТЫЧЫЯ АДНОСІНЫ ДА СКАРГ ЧЫРВОНААРМЕЙЦАУ

Чырвоная Армія ў СССР апраўна вялікай павая і любоўю народа. Кло-паты аб чырвонаармейцах і іх сем'ях з'яўляюцца доўгам кожнага савецкага і партыйнага работніка і ў першую чаргу кіраўнікоў мясцовых, гарад-скіх, раённых і сельскіх саветаў. Ве-даць яны жыве сам чырвонаармеіца, свочасова аказаць ёй неабходную да-памогу, прымяніць устаноўленыя іль-готы, свочасова і правільна выра-шыць скаргу чырвонаармейца — усё гэта мае вялікае палітычнае значэнне.

На жал, некаторыя кіраўнікі РВК, га-радскіх і сельскіх саветаў не разуме-юць гэтага і не толькі не ўдзяляюць належнай увагі скаргам чырвонаар-мейцаў і іх сем'яў, але нават самі па-бюракратычна адносяцца да іх скарг. Восем факты.

Сям'я чырвонаармейца Рахнама В. А., якая пражывае ў горадзе Мен-ску, пасля пажару асталася без ква-

тэры. Многа адзёкаў перанесла маці чырвонаармейца Рахнама на працягу палга года ад работніка жылпраў-лення горавета Махавілава і толькі пасля ўмашання наркома абароны таварыша Варашылава яна атрымала кватэру.

Са студзеня месяца не разгледжана скарга, напіраваная камісарам вайско-вай заспі старшнін Суржэскага РВК аб аказанні матэрыяльнай дапамогі бацькам чырвонаармейца Міхайлава М. І.

Такога-ж характару скаргі чырвона-армейцаў Куханькова, Елісеева, Ту-кова і Машалова марыююцца і ў Го-рапакім райвыканкоме.

Пракуратура БССР і аблвыканкомы павінны неадкладна навести парадка ў падначаленым ім установах і абяс-печыць разгляд скарг чырвонаармей-цаў і іх сем'яў ва ўстаноўленыя ўра-дам тэрміны.

М. РЫПІНСКІ.

ЛІКВІДАВАЦЬ ВЫНІКІ ВАРОЖАЙ РАБОТЫ ў ПАДРЫХОТЦЫ КАДРАў

Беларускі дзяржаўны політэхнічны інстытут, арганізаваны ў 1933 годзе на базе будаўнічага, хіміка-тэхналагі-чнага, тарфянога і энергетычнага інс-тутаў, павінен рыхтаваць высокака-ліфікаваныя кадры для нашай сацы-ялістычнай прамысловасці.

Ворагі народа, якія арудвалі ў Народным камісарыяце менавіта прамы-словасці БССР, не мала пастараліся, каб унесці блытаніну ў падрых-тоўку кадраў. Была беспалатна лік-відавана падрыхтоўка адных, пата-рбы для прамысловасці спецыяліста-лей і павышана падрыхтоўка другіх, менш або зусім непатрэбных.

Так, у 1934 годзе была нагла спыне-на на хімічным факультэце падрых-тоўка кадраў для папярэва-паліто-най прамысловасці. Нават пры белым знаёмстве з Добрушскай і іншымі па-пярэвымі фабрыкамі Беларусі можна ўстанавіць значную патрэбнасць у кадрах.

У 1935 годзе быў ліквідаван энер-гетычны факультэт па матыву адсу-тнасці вучэбнай плошчы і аўдыторый, не глядзячы на наяўнасць абсталя-вання лабараторый. Беларуская прамы-словасць адчувае патрэбнасць у кадрах энергетыкаў, і ўжо ў 1937 го-дзе зноў створаны дзве групы, рых-туючы інжынераў-энергаспецыялі-стаў.

Сродкі, адпусканыя на расшырэнне будаўніцтва інстытута, па-шкоднілі распыліцца з такім разлікам, каб эфекта ад зробленых затрат не адчу-валася. У выніку гэтага тры год-ы прадэдукаваць неважкім па аб'ёму будоўлі механічных майстэрняў, якія і па гэты дзень не зачынены.

Вучэбныя шылы ў падрыхтоўцы

спецыялістаў у большасці не адпаві-далі патрэбам, прад'яўленым нашай прамысловасцю. Так, на будаўнічым факультэце пимат часу было аддаде-на архітэктару боку і значная частка адводзілася для курсаво-рабі-чых, неабходных для інжынераў-бу-даўнікоў. На хімічным факультэце бы-лі значна скарачаны галіны па сіні-катнай спецыяльнасці. Важны для ін-жынераў-сінікатчыкаў курс абсталя-вання хімічнай прамысловасці па сут-насці не чытаўся.

У сучасны момант у інстытуце ёсць факультэты, на якіх рыхтуюцца спе-цыялісты па тэхналогіі машынабуда-ўніцтва, прамысловому і грамадзянска-му будаўніцтву, апаўдненню і рэнта-цыі, тэхналогіі бражання

ЗВОДКА НАРКАМЗЕМА БССР

аб ходзе сельскагаспадарчых работ у калгасах па абласцях і раёнах БССР на 30 чэрвеня 1938 года (у процантах)

Вобласць і раён	Падата папярэ	Падата папярэ	Падата папярэ	Падата папярэ	Вобласць і раён	Падата папярэ	Падата папярэ	Падата папярэ	Падата папярэ
Віцебская вобл.	82,4	83,0	27,3	3,9	Мінска-Маскоўскі	100,1	70,2	—	—
Аршанскі	90,8	92,4	23,6	9,4	Мінска-Маскоўскі	93,2	93,1	5,1	2,6
Асіповіцкі	74,6	91,6	—	3,2	Прыпяцкі	75,7	100,0	16,2	11,6
Багушэўскі	85,5	94,2	32,9	4,0	Хойніцкі	64,0	100,0	—	5,1
Бешанковіцкі	100,2	85,9	24,7	6,0	Чавускі	100,3	88,6	8,4	2,6
Ветрынскі	89,6	100,0	78,4	1,9	Чарыкаўскі	85,0	95,9	39,1	2,9
Віцебскі	83,2	20,7	2,8	0,3	Чырвонодарскі	35,7	100,0	19,8	5,3
Гарадніцкі	81,0	96,3	25,0	4,2	Шклоўскі	91,8	90,2	14,8	8,6
Дрысенскі	87,5	62,9	—	0,2	Менская вобл.	102,7	86,7	26,9	24,4
Дубровенскі	92,1	82,9	2,0	0,5	Барысаўскі	108,9	65,9	1,0	3,1
Лепельскі	100,6	100,0	34,6	3,2	Бягомльскі	67,3	100,0	35,3	10,6
Ліпавіцкі	93,8	93,4	3,3	4,7	Грэцкі	72,1	95,8	32,8	37,0
Мухоморскі	91,3	99,2	41,3	4,6	Заслаўскі	105,7	76,7	20,4	10,6
Поліцкі	81,1	75,4	60,5	4,3	Копыцкі	116,7	92,8	43,6	19,8
Росонскі	72,5	83,9	18,1	1,2	Крупскі	101,9	97,4	30,0	11,4
Сенненскі	86,3	81,7	21,4	3,9	Лагойскі	142,7	66,5	28,3	22,8
Сіроцінскі	75,4	94,8	25,0	4,3	Лёвчанскі	49,7	85,3	6,3	30,5
Суражскі	—	—	—	—	Менскі	100,0	71,3	12,7	10,3
Талачынскі	99,5	100,0	31,7	10,7	Пішчаніцкі	99,7	70,0	14,2	15,3
Ушачскі	89,8	96,5	22,3	2,1	Пухавіцкі	90,7	88,0	16,7	30,2
Чашніцкі	100,5	100,0	27,5	7,5	Слуцкі	102,6	88,0	47,1	29,8
Гомельская вобл.	72,2	91,8	15,6	8,1	Смаленскі	116,6	82,0	16,3	14,9
Будыслаўскі	62,4	93,4	4,8	9,6	Рудзінскі	139,0	86,8	32,0	31,3
Веткаўскі	71,6	91,9	5,0	1,1	Старалужскі	96,7	100,0	10,0	49,4
Гомельскі	79,6	97,7	15,0	9,5	Старобінскі	109,6	98,7	52,6	42,6
Добрушскі	113,1	99,8	39,6	24,0	Удзельскі	111,3	95,9	42,6	38,6
Жлобінскі	60,2	78,1	15,5	4,4	Халопеніцкі	100,3	95,7	36,7	7,1
Журэвіцкі	86,1	100,0	17,2	10,1	Чарэвскі	115,4	70,0	21,8	10,4
Кармянскі	86,9	96,7	27,3	4,3	Чарэваслабодскі	121,5	94,5	52,9	51,4
Лёвскі	54,2	95,8	17,6	3,4	Палеская вобл.	61,3	93,2	43,8	20,3
Ратчэўскі	74,7	75,3	15,5	8,7	Брагінскі	63,5	80,4	21,4	4,1
Рослаўскі	72,9	100,0	9,7	17,0	Беліцкі	47,8	92,2	31,6	14,7
Славяніцкі	69,8	99,7	84,4	11,2	Гусятскі	57,9	82,8	45,3	26,4
Смаргонскі	69,2	81,9	—	0,4	Даманавіцкі	64,1	97,4	20,8	32,1
Тараканскі	72,8	99,4	24,8	9,6	Ельскі	30,3	99,1	48,1	16,8
Чачэрскі	74,1	99,3	10,6	2,0	Жыткавіцкі	41,1	100,0	93,7	27,5
Мінска-Маскоўскі	83,9	90,6	15,4	6,4	Камяніцкі	84,9	100,0	60,6	39,4
Асіповіцкі	130,5	95,5	100,0	16,7	Кастрычніцкі	51,1	100,0	43,9	28,3
Багусьскі	92,1	80,5	40,0	12,1	Лельчыцкі	55,5	100,0	99,4	11,7
Белыніцкі	89,1	95,5	8,7	9,0	Мазырскі	64,3	80,1	18,7	1,0
Бярэзінскі	136,3	99,1	100,0	4,7	Караўнскі	78,0	98,9	60,8	21,4
Быкаўскі	85,6	71,7	4,0	1,3	Парыцкі	72,3	96,9	16,1	15,4
Горакі	88,6	100,0	—	6,9	Петрыкаўскі	93,2	100,0	75,3	19,8
Дзяткаўскі	97,8	91,3	20,9	3,1	Турэцкі	106,0	100,0	19,3	22,9
Краснапольскі	66,0	93,5	1,6	4,6	Хойніцкі	56,2	99,1	76,1	27,4
Кіраўскі	97,3	99,5	20,0	22,9	Усто на БССР	84,0	97,0	24,2	12,3
Клімавіцкі	69,3	75,3	—	1,5	Было на 20-е 1938 г.	70,3	70,4	9,6	2,3
Клічэўскі	118,0	67,5	—	15,2	Учотна-статыстычны аддзел	—	—	—	—
Круглянскі	86,4	100,0	12,6	3,5	НАРКАМЗЕМА БССР.	—	—	—	—
Крычаўскі	108,7	69,9	—	2,6					

ЖЫЦЦЕ ЧЫРВОНОЙ АРМІІ

ЛЁГКААТЛЕТЫЧНЫЯ СПАБОРНІЦТВЫ

Закончыліся куставыя лёгкаатлетычныя спаборніцтвы часцей Мінскага гарнізона, у якіх прымаў удзел байцкі камандзіры і іх жонкі. Лёгкім тав. Сабіраў дыстанцыю ў 400 метраў прабегаў за 55,7 сек. Добрае рэзультат у забегу на 400 метраў наказала жонка камандзіра тав. Старавава, якая прабегаў гату дыстанцыю за 1 мін. 14,3 сек.

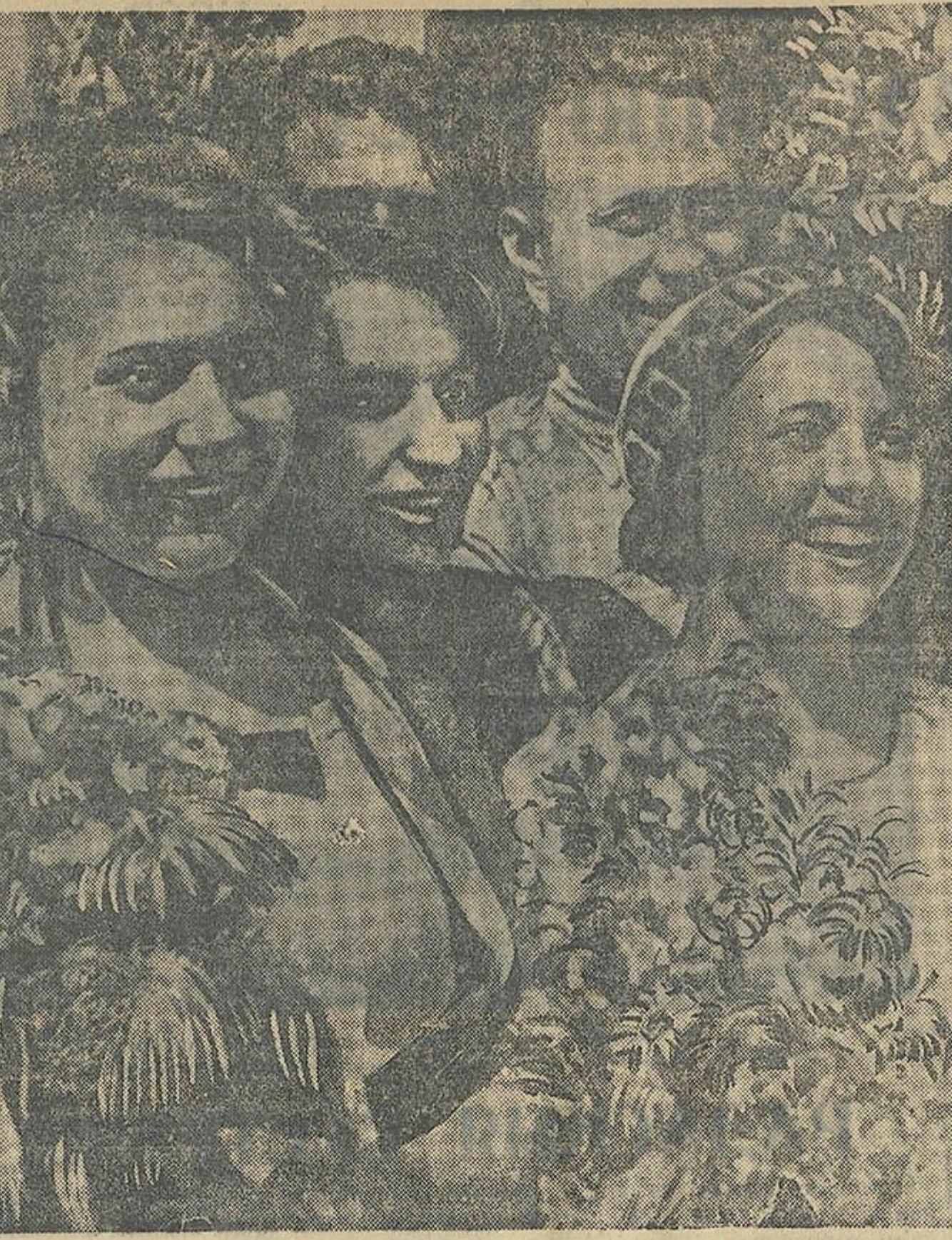
ПІСЬМО БАЙЦОЎ

Намеснік палітрук Н-скай часці комсоеза Байцоў да даручэння байцоў і камандзіраў падраздзялення Н-скай часткі паставіў у сіло Гарбавеца, Калінінскага вобласці, каласіны Агафі Івануна Смірнова ўнізавальнае пісьмо.

«Ваш сым. — гаворыцца ў пісьме, — лепшы байц падраздзялення. Ён і гонарам насе павінен абавязна грамадзяніна БССР — вайсковую службу. Па яго паказаннях раўнадушна байцы і камандзіры нашата падраздзялення».

Лёгкаатлет-чырвоначарнец тав. Огібін дыстанцыю ў 3.000 метраў прабегаў за 10 мін. 37,4 сек. Чырвоначарнец тав. Сініх дыстанцыю ў 5000 метраў прабегаў за 17 мін. 03 сек. У мятанні дыска добры рэзультат паказаў лейтэнант тав. Кулагін, мятаўшы дыск на 34 метра.

Пераможцы спаборніцтваў адабраны для ўдзелу ў агрававай спартагэліе БВА.

30 чэрвеня ў Мінску адбылася 85-тысячная дэманстрацыя моладзі, прысвечаная бітвычым перамогам сталінскага блока камунізму і беспартыйных на выбарах у Вярхоўны Савет БССР. На здымку: дэпутаты-удзельніцы дэманстрацыі моладзі.

Фота Я. Салавейчыка.

ВАЕНІЗАВАНАЯ ЭСТАФЕТА КАЛГАСНІКАЎ

Да дня XVIII гадавіны вызвалення Беларусі ад башалякаў Камітэт па справах фізкультуры і спорта БССР арганізаваў скарачэную камбінатную ваенізаваную эстафету фізкультуры і калгаснікаў. Старт будзе дан у Мазыры 9 ліпеня ў 11 гадзін раніцы і ў Асіеві ў 8 гадзін ночы. Фініш — у Мінску 12 ліпеня ў 12 гадзін дня.

У дзень фініша ваенізаванай эстафеты ў Мінску адбудзецца ўсебеларуская спартакіада пёнараў і школьнікаў на лёгкай атлетыцы і плаванні. У спартакіадае прымуць удзел больш 200 лепшых юных лёгкаатлетаў рэспублікі.

НОВЫ АТРАД СПЕЦЫЯЛІСТАЎ

ГОМЕЛЬ. (Па тэлефону ад спец. нар.) Беларускі лесатэхнічны інстытут імя С. М. Кірава выпусціў 63 маладых інжынераў. Соцыялістычная лясная прамысловасць атрымала новы атрад спецыялістаў: інжынераў па механізацыі лясавых работ, транспарту і лясной гаспадарцы.

Выпускнікі ўжо атрымалі навазачы на работу. Яны едуць у лясныя прамысловыя раёны РСФСР, якія частка астаецца на рабоце ў Беларусі.

НОВАЯ ЗДРАЎНІЦА ў ПОЛАЦКУ

Пад Полацкам у жыццёвай мясцовасці па беразе ракі Заходняй Дзвіны, у густым сакавіцы адкрыты новы санаторны лагер для дзяцей траўматных раёна. Дзяцка здраўніца разлічана на 250 месц. Сярод іх будучы алычываць 50 дзяцей калгаснікаў.

Днямі 125 школьнікаў выехалі ў здраўніцу на адзін месяц. Яны доўга раіліся ў лагерах. У іх распараліліся добрыя абыстальныя тры дзмі. У лагерах ёсць лясныя.

Школьнікі старажытных класаў выяўляюць на адпачынак у здраўніцы з 1 жніўня.

МАШЫНЫ І МАТАЦЫКЛЫ ў КАЛГАСНАЙ ВЕСЦЫ

З кожным годам у калгасных весцях нашай рэспублікі стаўляцца ўсё больш веласіпеды, швейных машын і іншых культурна-бытавых тавараў. Толькі за май-чэрвень рэспубліканская база культтавараў Беларускага навіравала ў роўня глыбінны раён БССР 2.646 веласіпеды, 1.100 швейных машын і 43 матацыклы. У бліжэйшы час намячана далавова навіраваць 3.000 веласіпеды, 400 швейных машын і да канца года яшчэ 88 матацыклаў, 1800 патэфонаў і 100.000 пласцінак.

ПРАТЭСТ СОВЕЦКАГА ПАВЕРАНАГА У СПРАВАХ ЯПОНСКАМУ МІНІСТРУ ЗАМЕЖНЫХ СПРАВ

ТОКИО, 28 чэрвеня. (БЕЛТА). У сувязі з незаконным затрыманнем і арыштам каманды савецкага судна «Рэфрыжэратар № 1», папярэўшага аварыю ў Лаперузавым праліве 31 мая г.г. пры следванні з Владзістоўска ў Охонкае мора, Паўпрэдства СССР у Японіі зрабіла міністэру замежных спраў некалькі прадстаўленняў з патрабаваннем неадкладнага вызвалення «Рэфрыжэратара № 1».

28 чэрвеня павараны ў справах СССР у Японіі тав. Сметанін паслаў да гэтаму пытанню нату міністэру замежных спраў Японіі Угакі, у якой указаў на тое, што японскія ўлады замест аказання неабходнай салейнасі папярэўшага аварыю судну, падвергнулі яго арышту і ўзбудзілі судовую справу супроць кампана «Рэфрыжэратар» тав. Быхоўскага з спасыланнем на тое, што «Рэфрыжэратар № 1» аказаўся ў забароннай зоне.

Японскае міністэства замежных спраў, да якой звярнулася «Рэфрыжэратар» тав. Быхоўскага з спасыланнем на тое, што японскія ўлады прыме неабходныя меры для аднаўлення ў праліве Лаперуза і на яго берагах рэжыма, устаноўленага Портсмутскім дагаворам і Портсмутскага дагавора.

У выніку гэтага ўрад СССР заявіў пратэст і чакае, што японскія ўлады прыме неабходныя меры для аднаўлення ў праліве Лаперуза і на яго берагах рэжыма, устаноўленага Портсмутскім дагаворам і Портсмутскага дагавора.

НА ФРАНТАХ У ІСПАНІІ

УСХОДНІ ФРОНТ

Паводле паведамлення іспанскага міністэства абароны ад 1 ліпеня, мяцежнікі атакавалі пазіцыі рэспубліканскай у Сера дэль Боке ў сектары Льяворсі (на поўнач ад Сорт). К канцу дня гэтае вылазка мяцежнікаў была поўнасьцю адбіта рэспубліканцамі.

ФРОНТ ЛЕВАНТА

На фронце Леванта ва ўсіх сектарах працягваюцца ўпарта і напружаныя баі. У сектары Пуэбла дэ Вальвердэ (на паўднёвы ўсход ад Тэгуэля) рэспубліканскія часткі бітвычэй контратакай зноў захапілі вышыню 1321 — на поўдзень ад Муэла. У раёне Рыбесаль-дэ-Мадэжнікі занялі Фуэнта дэ ла Пенія, адкуль яны былі ўначы вынесены рэспубліканцамі. У сектары Бечы (на поўнач ад Нудес) рэспубліканскія войскі мужна супраціўляюцца наступленню мяцежнікаў і інтэрвентаў, запыўшы, пры падтрымцы авіяцыі і танкаў, Бечы і вышыні Сола і Горэта.

НАДЗВЫЧАЙНАЕ ПАСЯДЖЭННЕ КАМІСІІ ІСПАНСКАГА ПАРЛАМЕНТА

ПАРЫЖ, 1 ліпеня. (БЕЛТА). Па паведамленні агенства Гафас, сёння ў Барселоне адбылося надзвычайнае пасяджэнне пастаяннай камісіі картэсаў (іспанскага парламента), на якім прысутнічалі галава ўрада Нэстры, Альварэс дэль Вайа, Даларэс Ібаруры і іншыя. Адрары пасяджэнне старшыня картэсаў Марцінес Барыс.

Галава ўрада Іспанскай рэспублікі Нэстры зрабіў падрабязны даклад аб ходзе ваенных дзеянняў і аб унутраным і знешнім становішчы рэспублікі. Ён паведаміў дэпутатам аб уражанні, якое зрабіла за граніцай энергічная пазіцыя іспанскага ўрада на пытанні аб бамбардзіроўках аэрадромных гарадоў. Дэпутаты картэсаў выразілі аднадушнае дзярвое ўраду і поўнасьцю адабралі яго палітыку.

КІТАЙСКІЯ ТРАЦЫСТЫ—ЗДРАДНІКІ НАРОДУ

ШАНХАЙ, 1 ліпеня. (БЕЛТА). У кітайскім журнале «Хуахуа уіклі» надрукаван артыкул, у якім апісвацца эрадрэніцкая дзейнасць кітайскіх трацыстаў у паўднёвай частцы правінцы Цзэньсі. Аўтар артыкула паведамае, што калі рэартызаваныя атралы Чырвонай арміі былі ўжо адпраўлены на фронт, у некаторых раёнах паўднёвай частцы правінцы Цзэньсі з'явіліся лажэ-партызанскія трацыстскія атралы, пачынаючы правакацыйную дзейнасць, накіраваную на разлажэнне тыла.

Трацысты робяць усё, каб паслабіць тыл і даламачыны ворагу.

Упарта прыводзячы сваю шкодніцкую лінію на аслабленне супраціўлення Кі-

тэй арміі, трацысты стараюцца са-
раваць мабілізацыю насельніцтва, збор
даходаў і іншыя мерапрыемствы ўра-
да, накіраваныя на ўмацаванне ма-
гутнасці Кітая. Журнал азначае, што
ўлады распараджаюцца мерапрыемства-
мі для барацьбы з трацыстамі і заклі-
кае ўвесь народ прыняць удзел у ба-
рацьбе з трацысцкімі здраднікамі.

АД МЕНСКАГА РАЙКОМА КП(б)Б
Збудлены партыйны білет за № 0868141,
выданы на імя Гусека Антона Вікенцье-
віча, члена несапраўднага.

Нам. адназначна рэдактара
І. М. ОФЕНГЕЙМ.

У памятканні Дзяржаўнага агра-
скага тэатра (тэл. 24-122).
ГАСПРАД ДЗЯРЖАЎНАГА РУСКА-
ГА ДРАМАТЫЧНАГА ТЭАТРА БССР

6 ліпеня «ЛІТІ СОЛНЦА» М. Горкі
«П'еса ў 4 дзеях».

6, 7, 8 і 9 ліпеня «ТРОПА ІПШІОНА»
«П'еса ў 3 дзеях».

Адкрыты паліграфічны продаж білетаў
у касе тэатра з 12 да 2 г. дня і з
8 да 9 г. веч.

Пачатак ролі ў 8 г. 30 м. веч.

УКРАЊНСКІ
ОДЭСЬКІ ТЭАТР
РАДЫОПЕЊІ
(памятканне
Веладзяржаўнага тэатра)

8 ліпеня «ОТРАЛО»
Пачатак
у 8 г. 30 м. вечара.

Білеты ў касе тэатра
з 12-2 і з 5 г. веч.

Кіноаатар
«Чырвоная зорка»
ЦІПІНІТЭАТР
ГОРКАГА

Кіноаатар
«Інтэрнацыяналі»
ГОРАД ЛЕНІНА

Кіно
«Сінагога»
НАВІЛІ
АД ПЕРЫХ-
ЛЕТЫКАХ

Далічыкі кіноаатар
1. ПЕДРО.
2. ІНОСТРАНКА.

Кіноаатар
«Навіны дна»
ПЕДРО

БЕЛАРУСКАМУ
ДЗЯРЖАЎНАМУ ЗАПАВЕДНІКУ
ПАТРАБЕЧНАЕ
ЗААТЭХНІК.

За далавкім авартапа ва
Упраўленне лясамі мясцовага знач-
навання—дом урада, пакой № 155,
тэл. 22-771.

Друканы газеты «Звязда»
патрэбны шоферы,
РАБОТНЫ ПАЖАРНА-
ВАРТАВЫ АХОВЫ.
І ПАДСОБНЫЯ РАБОЧЫЯ.

Звартацца: Савецкая, 40, II паверх,
пакой № 3.

ВЫПАД З ДРУЖКУ. ПАСТУПІЎ У ПРОДАЖ І РАЗАСТАЊ ПЛД
ПІСЬКАМ ЖУРНАЛ
«ПОЛІМІЯ РЭВОЛЮЦЫІ» № 6

(за чэрвень месяц).

ЗМЕСТ:
Радасць беларускага народа.
Радзіма і правалу (першыя).
К. ЧОПНЫ — Вазіральніца сям'і
(драма ў адной дзеі).
І. ГУРСКІ — На варце (сказа ў ад-
ной дзеі).
М. КІМКОВІЧ — Ноч перад выба-
рамі (аповесць ў адной дзеі).
Н. ПІСЬКО — Нацы старыя (ка-
медыя ў адной дзеі).
В. ГЛАВЫРЫН — Выбары гарадско-
га галавы (апаваданне).
А. КАЗУК — Насустрач дню
(верш).
С. САМУЎЛЕНАК — Будучыня (ра-
ма). Канец.
Г. НІХАЙ — Хутка наваляцца (верш).
Г. НІХАЙ — На сонечных узгор-
ках, на ярах (верш).
Я. КАЗЕНА—Анныянін Ус. Краў-
чані (артыкул).
ХРОНІКА.

ВЫДАВЦТВА ССР.

БЕЛАПЭКАУПРАЎЛЕННЕ
АВІАЦЫЯ

набор аптэчных вучняў

для падрыхтоўкі памочнікаў правізараў.

Тэрмін навування 3 годы.
Вучні забяспечваюцца стыпендыяй у 60—100 руб. у першы год.
Прымаюцца асобы ва ўзросце ад 15 да 35 год, скончыўшыя сямі-
годку.

Набор аптэчных вучняў будзе праводзіцца ў наступных гарадскіх і
раённых аптэках: Гомель, Добруш, Калкавічы, Ула, Грэц, Магілёў,
Горышкі, Нароўля, Хойніцкі, Чароўск, Капыцкі, Расона, Дзель, Ма-
зыр, Жлобін, Рагачоў, Шклоў, Дрына, Быхаў, Сіроцін, Ула.

Заявы і дакументы прымаюцца: г. Мінск, вул. Горкага, 1, Бе-
лапэкаўпраўленне — да 7 ліпеня г.г.

Да заявы прыкладваюцца наступныя дакументы: метрычная выписка,
пасведчанне аб аканачэнні сямігодкі (ар